ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 4ης Οκτωβρίου 2024*

«Προδικαστική παραπομπή – Ντάμπινγκ – Εισαγωγή ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας – Εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/278 – Κατάργηση των δασμών αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 91/2009 – Έναρξη των αποτελεσμάτων της κατάργησης – Εισαγωγές προγενέστερες της έναρξης των εν λόγω αποτελεσμάτων – Εκ των υστέρων ανάκτηση δασμών αντιντάμπινγκ»

Στην υπόθεση C-412/22,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, Πορτογαλία) με απόφαση της 18ης Μαΐου 2022, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 21 Ιουνίου 2022, στο πλαίσιο της δίκης

Autoridade Tributária e Aduaneira

κατά

NT,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους O. Spineanu-Matei, πρόεδρο τμήματος, S. Rodin (εισηγητή) και L S. Rossi, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. M. Collins

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η NT, εκπροσωπούμενη από τον A. Côrte-Real Neves, την C. Vieira Peres και τον J. Vieira Peres, advogados,

– η Πορτογαλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την P. Barros da Costa, την A. Rodrigues και τον N. Vitorino,

* Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική.

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους G. Braga da Cruz και G. Luengo,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/278 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2016, για την κατάργηση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως επεκτάθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι (ΕΕ 2016, L 52, σ. 24) (στο εξής: επίμαχος κανονισμός).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Autoridade Tributária e Aduaneira (φορολογικής και τελωνειακής αρχής, Πορτογαλία, στο εξής: τελωνειακή αρχή) και της NT σχετικά με εκ των υστέρων ανάκτηση δασμών αντιντάμπινγκ, συμβατικών δασμών και φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), πλέον αντισταθμιστικών τόκων, για την εισαγωγή ορισμένων συνδετήρων από χάλυβα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το νομικό πλαίσιο

3 Με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994) καθόσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της (ΕΕ 1994, L 336, σ. 1), το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενέκρινε τη Συμφωνία για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), που υπογράφηκε στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994, καθώς και τις συμφωνίες που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα 1 έως 3 της Συμφωνίας αυτής, μεταξύ των οποίων καταλέγεται η Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 11) και η Συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103) (στο εξής: συμφωνία αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ).

4 Στις 26 Ιανουαρίου 2009, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 91/2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2009, L 29, σ. 1).

5 Στις 18 Ιουλίου 2011, το Συμβούλιο εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 723/2011, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται με τον κανονισμό 91/2009 στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι (ΕΕ 2011, L 194, σ. 6), ο οποίος θα τροποποιηθεί στη συνέχεια με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 693/2012 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 2012 (ΕΕ 2012, L 203, σ. 23).

6 Στις 28 Ιουλίου 2011, το όργανο επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ (στο εξής: ΟΕΔ) ενέκρινε την έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου καθώς και την έκθεση της ειδικής ομάδας, όπως είχε τροποποιηθεί με την έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου, στην υπόθεση «Ευρωπαϊκές Κοινότητες – οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για ορισμένους συνδετήρες από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνας» (WT/DS 397) (στο εξής: απόφαση του ΟΕΔ της 28ης Ιουλίου 2011). Με τις εν λόγω εκθέσεις διαπιστώθηκε, μεταξύ άλλων, ότι η Ένωση είχε ενεργήσει κατά τρόπο αντίθετο προς ορισμένες διατάξεις της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ.

7 Σε συνέχεια της απόφασης του ΟΕΔ της 28ης Ιουλίου 2011, το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 4 Οκτωβρίου 2012, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 924/2012 για την τροποποίηση του κανονισμού 91/2009 (ΕΕ 2012, L 275, σ. 1), προβαίνοντας, μεταξύ άλλων, σε μείωση του δασμού αντιντάμπινγκ τον οποίον προέβλεπε ο κανονισμός 91/2009.

8 Κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης των μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51), η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/519, της 26ης Μαρτίου 2015, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως επεκτάθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 (ΕΕ 2015, L 82, σ. 78), με τον οποίον διατήρησε, για περαιτέρω περίοδο πέντε ετών, τον δασμό αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών των οικείων προϊόντων, όπως είχε θεσπιστεί και τροποποιηθεί, αντιστοίχως, με τον κανονισμό 91/2009 και με τον εκτελεστικό κανονισμό 924/2012.

9 Με απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2016, το ΟΕΔ ενέκρινε νέες εκθέσεις, με τις οποίες διαπιστωνόταν ότι τα μέτρα που είχε λάβει η Ένωση με τον εκτελεστικό κανονισμό 924/2012 αντέβαιναν σε ορισμένες διατάξεις της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ (στο εξής: απόφαση του ΟΕΔ της 12ης Φεβρουαρίου 2016).

10 Σε συνέχεια της απόφασης του ΟΕΔ της 12ης Φεβρουαρίου 2016, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 26 Φεβρουαρίου 2016, τον επίμαχο κανονισμό.

11 Κατά το άρθρο 1 του επίμαχου κανονισμού, οι δασμοί αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 91/2009, τροποποιήθηκαν με τον εκτελεστικό κανονισμό 924/2012 και διατηρήθηκαν με τον εκτελεστικό κανονισμό 2015/519 καταργούνται.

12 Κατά το άρθρο 2 του επίμαχου κανονισμού, η κατάργηση των δασμών αντιντάμπινγκ που αναφέρονται στο άρθρο 1 του ίδιου κανονισμού ισχύει από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του εν λόγω κανονισμού και δεν χρησιμεύει ως βάση για την επιστροφή δασμών που έχουν εισπραχθεί πριν από την ημερομηνία αυτή. Σύμφωνα με το άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού, αυτός άρχισε να ισχύει την επόμενη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, ήτοι στις 28 Φεβρουαρίου 2016.

13 Ο επίμαχος κανονισμός εκδόθηκε βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2015/476 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2015, για τα μέτρα που μπορεί να λάβει η Ένωση μετά από έκθεση που εγκρίνει το Όργανο Επίλυσης Διαφορών του ΠΟΕ σχετικά με μέτρα αντιντάμπινγκ και αντεπιδοτήσεων (ΕΕ 2015, L 83, σ. 6).

14 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 2015/476 προβλέπει ότι όποτε το ΟΕΔ εγκρίνει έκθεση σχετικά με ενωσιακό μέτρο που έχει θεσπιστεί δυνάμει της ενωσιακής νομοθεσίας αντιντάμπινγκ, η Επιτροπή μπορεί, ανάλογα με την περίπτωση, να καταργήσει ή να τροποποιήσει το αμφισβητούμενο μέτρο ή να θεσπίσει κάθε άλλο ειδικό μέτρο που κρίνεται κατάλληλο.

15 Το άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι «[τ]α μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό αρχίζουν να παράγουν αποτελέσματα από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος τους και δεν χρησιμεύουν ως βάση για την επιστροφή δασμών που έχουν εισπραχθεί πριν από την ημερομηνία αυτή, εκτός αν άλλως ορίζεται».

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

16 Κατόπιν έρευνας την οποία διεξήγαγαν η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και οι μαλαισιανές αρχές κατόπιν αιτήματος της OLAF, και η οποία είχε ως αντικείμενο τη μεταφόρτωση μέσω Μαλαισίας εμπορευμάτων καταγωγής Κίνας με σκοπό την αποφυγή της καταβολής των δασμών αντιντάμπινγκ ([OLAF CASE OF/2010/0697, AAA 2010/016-(2012)S01]), η οποία γνωστοποιήθηκε στα κράτη μέλη στο πλαίσιο του μηχανισμού αμοιβαίας συνδρομής, διαπιστώθηκε ότι ορισμένα εμπορεύματα, συγκεκριμένα συνδετήρες από χάλυβα, που είχαν εξαχθεί στην Ένωση στις 3 και στις 24 Απριλίου 2010 ήταν κινεζικής μη προτιμησιακής καταγωγής.

17 Η εταιρία πορτογαλικού δικαίου Inemer Lda. αναγνωρίστηκε ως ο παραλήπτης (εισαγωγέας) των εν λόγω εμπορευμάτων. Η NT, αναιρεσίβλητη της κύριας δίκης, είχε υποβάλει ως έμμεσος αντιπρόσωπος τις εν λόγω διασαφήσεις εισαγωγής, με ημερομηνίες 12 Μαΐου και 9 Ιουνίου 2010, για λογαριασμό της Inemer ως δικαιούχου του καθεστώτος.

18 Στις εν λόγω διασαφήσεις, οι οποίες είχαν υποβληθεί ενώπιον του τελωνείου Leixões (Πορτογαλία), αναφερόταν ότι τα εισαγόμενα εμπορεύματα ήταν μαλαισιανής καταγωγής και ως εκ τούτου κατά το στάδιο εκείνο δεν είχαν εισπραχθεί δασμοί.

19 Επειδή η τελωνειακή αρχή διαπίστωσε, στο πλαίσιο διαδικασίας ελέγχου, ότι είχαν υποβληθεί ψευδείς δηλώσεις καταγωγής οι οποίες παρέπεμπαν στη Μαλαισία αντί της Κίνας, έκρινε αφενός ότι για τις οικείες εισαγωγές δεν ίσχυαν τα προτιμησιακά δασμολογικά μέτρα του άρθρου 20, παράγραφος 3, στοιχείο ε', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1), και αφετέρου ότι έπρεπε να εφαρμοστεί μεταξύ άλλων ο κανονισμός 91/2009, ο οποίος, κατά την ημερομηνία αποδοχής των επίμαχων διασαφήσεων εισαγωγής, προέβλεπε την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ σε τέτοια εμπορεύματα καταγωγής Κίνας.

20 Κατά συνέπεια, με την από 20 Μαρτίου 2018 πράξη επιβολής δασμών, η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας εκ των υστέρων ανάκτησης, η Inemer και η NT υποχρεώθηκαν να καταβάλουν ως εις ολόκληρον οφειλέτριες δασμούς αντιντάμπινγκ, συμβατικούς δασμούς, ΦΠΑ και αντισταθμιστικούς τόκους, συνολικού ύψους 106 997,60 ευρώ.

21 Κατά της ως άνω πράξης επιβολής δασμών η NT υπέβαλε αίτηση θεραπείας, υποστηρίζοντας ότι, μετά την κατάργηση του κανονισμού 91/2009, την οποίαν είχαν επιφέρει τα άρθρα 1 και 2 του επίμαχου κανονισμού, δεν ήταν πλέον δυνατόν να επιβληθούν δασμοί αντιντάμπινγκ επί τη βάσει του κανονισμού 91/2009.

22 Κατόπιν απόρριψης της αίτησης θεραπείας, η NT προσέφυγε κατά της απορριπτικής απόφασης ενώπιον του Tribunal Administrativo e Fiscal de Porto (διοικητικού και φορολογικού πρωτοδικείου του Πόρτο, Πορτογαλία), το οποίο δέχθηκε την προσφυγή με απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2021.

23 Η τελωνειακή αρχή άσκησε αναίρεση κατά της πρωτόδικης απόφασης ενώπιον του Supremo Tribunal Administrativo (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου, Πορτογαλία), που είναι το αιτούν δικαστήριο, προβάλλοντας πλάνη περί το δίκαιο καθόσον η πρωτόδικη απόφαση διαπιστώνει, μεταξύ άλλων, μη συμμόρφωση προς τον επίμαχο κανονισμό και μη εφαρμογή των εξ αυτού απορρεόντων αποτελεσμάτων κατάργησης.

24 Η τελωνειακή αρχή υποστηρίζει ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου ιδίως ότι, αντιθέτως προς τα όσα διαπιστώθηκαν με την πρωτόδικη απόφαση, η κατάργηση του κανονισμού 91/2009 την οποία επέφερε ο επίμαχος κανονισμός δεν ισοδυναμεί με ακύρωση λόγω έλλειψης νομιμότητας, η οποία αίρει αναδρομικώς το κύρος του κανονισμού 91/2009, αλλά παράγει αποτελέσματα από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του επίμαχου κανονισμού και για τον λόγο αυτό ήταν απαραίτητο, προς διαφύλαξη των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, να εξασφαλιστεί η διατήρηση των γεγενημένων πριν από την ημερομηνία αυτή δασμών αντιντάμπινγκ.

25 Η NT υποστηρίζει ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου ότι, αντιθέτως, από την έναρξη ισχύος του επίμαχου κανονισμού και εφεξής, οι πορτογαλικές αρχές δεν μπορούσαν να εξακολουθήσουν να καταλογίζουν δασμούς αντιντάμπινγκ επί τη βάσει του κανονισμού 91/2009, ανεξάρτητα από την ημερομηνία κατά την οποία είχαν λάβει χώρα οι οικείες εισαγωγές, δεδομένου ότι είχε εκλείψει η νομική βάση των δασμών αυτών.

26 Ειδικότερα, από τις αιτιολογικές σκέψεις του επίμαχου κανονισμού προκύπτει ότι η κατάργηση του κανονισμού 91/2009 αιτιολογούνταν με βάση το γεγονός ότι ο κανονισμός αυτός αντέβαινε, κατά τα διαπιστωθέντα από το ΟΕΔ, σε ορισμένες διατάξεις της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ, οπότε η κατάργηση αυτή είχε τον χαρακτήρα αναδρομικής ακύρωσης στηριζόμενης σε διαπίστωση περί έλλειψης κύρους.

27 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι πρέπει να προσδιοριστεί το περιεχόμενο και η έκταση των αποτελεσμάτων κατάργησης που απορρέουν από τον επίμαχο κανονισμό, δηλαδή να καθοριστεί αν, μολονότι η κατάργηση την οποία επέφερε ο κανονισμός αυτός άρχισε να ισχύει στις 28 Φεβρουαρίου 2016, εντούτοις το καταργηθέν νομικό καθεστώς του κανονισμού 91/2009, ήτοι οι δασμοί αντιντάμπινγκ τους οποίους προβλέπει, εφαρμόζεται σε εισαγωγές οι οποίες πραγματοποιήθηκαν μεν τον Μάιο και τον Ιούνιο του 2010, δηλαδή σε χρονική περίοδο κατά την οποία ο κανονισμός 91/2009 εξακολουθούσε να ισχύει, αλλά για τις οποίες έγινε καταλογισμός, μεταξύ άλλων, δασμών αντιντάμπινγκ, μόλις τον Μάρτιο του 2018, σε χρόνο κατά τον οποίον ο εν λόγω κανονισμός είχε καταργηθεί.

28 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Supremo Tribunal Administrativo (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει το άρθρο 2 του [επίμαχου κανονισμού] την έννοια ότι η κατάργηση των δασμών αντιντάμπινγκ, πέραν του ότι παράγει αποτελέσματα για το μέλλον από τις 28 Φεβρουαρίου 2016, αφορά και τις υποκείμενες στους δασμούς αυτούς εισαγωγές συνδετήρων οι οποίες πραγματοποιήθηκαν μέχρι τις 27 Φεβρουαρίου 2016 αλλά για τις οποίες γίνεται καταλογισμός (δασμών αντιντάμπινγκ και άλλων επιβαρύνσεων) σε ημερομηνία μεταγενέστερη της 28ης Φεβρουαρίου 2016 (εκ των υστέρων ανάκτηση);

2) Διαφέρει η απάντηση στο πρώτο ερώτημα αν θεωρηθεί ότι η εκ των υστέρων ανάκτηση στηρίζεται σε έγγραφο προερχόμενο […] από διαδικασία ποινικής έρευνας κινηθείσας βάσει αποδεικτικών στοιχείων που παρέσχε η [OLAF], στο πλαίσιο της διαδικασίας έρευνας OLAF CASE OF/2010/0697, AAA 2010/016-(2012)S01, κατά την οποία διαπιστώθηκε ότι τα εμπορεύματα που είχαν εξαχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση στις 3 Απριλίου 2010 στα εμπορευματοκιβώτια […] και στις 24 Απριλίου 2010 στα εμπορευματοκιβώτια […] ήταν κινεζικής μη προτιμησιακής καταγωγής;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

29 Με τα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε, τα οποία πρέπει να συνεξεταστούν, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 2 του επίμαχου κανονισμού έχει την έννοια ότι η κατάργηση των δασμών αντιντάμπινγκ την οποίαν επιφέρει εμποδίζει την είσπραξη, στο πλαίσιο εκ των υστέρων ανάκτησης που πραγματοποιείται μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού αυτού, των εν λόγω δασμών αντιντάμπινγκ και, ενδεχομένως, άλλων συναφών επιβαρύνσεων, για εισαγωγές υποκείμενων στους ως άνω δασμούς αντιντάμπινγκ προϊόντων οι οποίες είχαν πραγματοποιηθεί πριν από την ημερομηνία αυτή. Το αιτούν δικαστήριο ερωτά περαιτέρω αν η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι διαφορετική σε περίπτωση που η εκ των υστέρων ανάκτηση στηρίζεται σε έγγραφο προερχόμενο από διαδικασία ποινικής έρευνας κινηθείσας βάσει αποδεικτικών στοιχείων που παρέσχε η OLAF.

30 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στα ερωτήματα αυτά, υπενθυμίζεται προκαταρκτικώς ότι από το άρθρο 201, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2913/92 προκύπτει ότι τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται, μεταξύ άλλων, από τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία εμπορεύματος υποκείμενου σε εισαγωγικούς δασμούς, η δε οφειλή αυτή γεννάται τη στιγμή της αποδοχής της σχετικής τελωνειακής διασάφησης.

31 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, οι επίμαχες στην κύρια δίκη εισαγωγές συνδετήρων πραγματοποιήθηκαν και, εν συνεχεία, διασαφήθηκαν τον Μάιο και τον Ιούνιο του 2010, δηλαδή σε χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο κανονισμός 91/2009, ο οποίος επέβαλλε τους εν λόγω δασμούς αντιντάμπινγκ, είχε εφαρμογή επί των εισαγωγών αυτών.

32 Επομένως, δεν αμφισβητείται ότι, συνεπεία των εισαγωγών αυτών, ήταν οφειλόμενοι οι δασμοί αντιντάμπινγκ του κανονισμού 91/2009, καθώς και άλλες συναφείς επιβαρύνσεις, μολονότι αρχικώς οι δασμοί δεν είχαν επιβληθεί και εισπραχθεί εξαιτίας των στοιχείων που αναγράφονταν στις τελωνειακές διασαφήσεις, τα οποία αποδείχθηκαν εν συνεχεία ανακριβή όσον αφορά την καταγωγή των εισαχθέντων προϊόντων.

33 Με τα προδικαστικά ερωτήματα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν η κατάργηση, με το άρθρο 2 του επίμαχου κανονισμού, των δασμών αντιντάμπινγκ του κανονισμού 91/2009 έχει ως συνέπεια ότι οι εν λόγω δασμοί αντιντάμπινγκ δεν μπορούν πλέον να εισπραχθούν στο πλαίσιο εκ των υστέρων ανάκτησης.

34 Συναφώς, επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι, κατά το άρθρο 2 του επίμαχου κανονισμού, η κατάργηση των δασμών αντιντάμπινγκ που αναφέρονται στο άρθρο 1 του ίδιου κανονισμού, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται οι δασμοί αντιντάμπινγκ του κανονισμού 91/2009, ισχύει από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του επίμαχου κανονισμού και δεν χρησιμεύει ως βάση για την επιστροφή δασμών που έχουν εισπραχθεί πριν από την ημερομηνία αυτή.

35 Από τη διατύπωση αυτή ουδόλως προκύπτει ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 1 του επίμαχου κανονισμού κατάργηση των δασμών αντιντάμπινγκ εφαρμόζεται αναδρομικώς. Αντιθέτως, όπως έχει διαπιστώσει το Δικαστήριο, το άρθρο 2 του επίμαχου κανονισμού προβλέπει ότι οι εν λόγω δασμοί παύουν να ισχύουν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού αυτού και αποκλείει οποιοδήποτε αναδρομικό αποτέλεσμα (απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, Internacional de Productos Metálicos κατά Επιτροπής, C-145/17 P, EU:C:2018:839, σκέψη 57).

36 Ιδίως δε, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η NT, η διευκρίνιση που περιέχει το ως άνω άρθρο 2, κατά την οποία η κατάργηση των εν λόγω δασμών αντιντάμπινγκ δεν χρησιμεύει ως βάση για την επιστροφή δασμών που έχουν εισπραχθεί πριν από έναρξη ισχύος του επίμαχου κανονισμού, δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εισάγει μία και μόνη εξαίρεση από την υποτιθέμενη αναδρομική ισχύ της κατάργησης. Ειδικότερα, η ως άνω διευκρίνιση επιβεβαιώνει την απουσία αναδρομικότητας.

37 Εξάλλου, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της NT κατά το οποίο η κατάργηση των εν λόγω δασμών αντιντάμπινγκ είναι στην πραγματικότητα ακύρωση λόγω έλλειψης νομιμότητας, η οποία παράγει κατά συνέπεια αναδρομικά αποτελέσματα, δεδομένου ότι ο κανονισμός 91/2009 αντέβαινε στις συμφωνίες του ΠΟΕ, όπως διαπιστώθηκε με τις από 28 Ιουλίου 2011 και 12 Φεβρουαρίου 2016 αποφάσεις του ΟΕΔ. Ειδικότερα, επισημαίνεται αφενός ότι το Δικαστήριο είχε την ευκαιρία να κρίνει ότι το κύρος του κανονισμού 91/2009 δεν μπορεί να εκτιμάται υπό το πρίσμα των συμφωνιών που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα 1 έως 3 της Συμφωνίας για την ίδρυση του ΠΟΕ και, ειδικότερα, υπό το πρίσμα των εν λόγω αποφάσεων του ΟΕΔ (πρβλ. αποφάσεις της 18ης Οκτωβρίου 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, σκέψη 56, και της 11ης Ιανουαρίου 2024, Eurobolt κ.λπ. κατά Επιτροπής και Stafa Group, C-517/22 P, EU:C:2024:9, σκέψη 88 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

38 Αφετέρου, το Δικαστήριο έχει διαπιστώσει ότι η κατάργηση πράξης της Ένωσης από το όργανο που την εξέδωσε, όπως η κατάργηση την οποίαν επέφερε ο επίμαχος κανονισμός σε σχέση τον κανονισμό 91/2009, δεν μπορεί να εξομοιώνεται με έχουσα αναδρομική ισχύ διαπίστωση περί έλλειψης νομιμότητας της πράξης αυτής, διότι μια τέτοια κατάργηση παράγει αποτελέσματα μόνον για το μέλλον (πρβλ. απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2024, Eurobolt κ.λπ. κατά Επιτροπής και Stafa Group, C-517/22 P, EU:C:2024:9, σκέψεις 88 και 89).

39 Επομένως, η προβλεπόμενη στα άρθρα 1 και 2 του επίμαχου κανονισμού κατάργηση των δασμών αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί, μεταξύ άλλων, με τον κανονισμό 91/2009 δεν μπορεί να ερμηνεύεται ως ακύρωση λόγω έλλειψης νομιμότητας η οποία πλήττει το κύρος του κανονισμού 91/2009 και δύναται, για τον λόγο αυτόν, να επηρεάσει την εφαρμογή του σε εισαγωγές όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, οι οποίες είναι προγενέστερες της έναρξης των αποτελεσμάτων της κατάργησης.

40 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι η κατάργηση του κανονισμού 91/2009 παράγει αποτελέσματα μόνον ως προς τις εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του επίμαχου κανονισμού και εφεξής, δεν μπορεί να θίξει ούτε τη γένεση τελωνειακής οφειλής αφορώσας δασμούς αντιντάμπινγκ και άλλες συναφείς επιβαρύνσεις για εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν πριν από την ημερομηνία αυτή υπό το καθεστώς του κανονισμού 91/2009 ούτε την εκ των υστέρων ανάκτηση των δασμών αυτών, και τούτο παρά το γεγονός ότι ο κανονισμός 91/2009 έχει παύσει να ισχύει κατά τον χρόνο της εν λόγω ανάκτησης.

41 Από τις ανωτέρω εκτιμήσεις προκύπτει ότι ούτε η πραγματοποίηση της εκ των υστέρων ανάκτησης βάσει εγγράφου προερχόμενου από διαδικασία ποινικής έρευνας ούτε η προέλευση των αποδεικτικών στοιχείων που χρησιμοποιήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής ασκούν, αυτές καθεαυτές, επιρροή επί των διαχρονικών αποτελεσμάτων της κατάργησης των επίμαχων στην κύρια δίκη δασμών αντιντάμπινγκ, ειδικότερα όσον αφορά τον καταλογισμό τους στο πλαίσιο ανάκτησης που πραγματοποιείται μετά την εν λόγω κατάργηση.

42 Από το σύνολο των ανωτέρω εκτιμήσεων προκύπτει ότι στα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 2 του επίμαχου κανονισμού έχει την έννοια ότι η κατάργηση των δασμών αντιντάμπινγκ την οποίαν επιφέρει δεν εμποδίζει την είσπραξη, στο πλαίσιο εκ των υστέρων ανάκτησης που πραγματοποιείται μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού αυτού, των εν λόγω δασμών αντιντάμπινγκ και, ενδεχομένως, άλλων συναφών επιβαρύνσεων, για εισαγωγές υποκείμενων στους ως άνω δασμούς αντιντάμπινγκ προϊόντων οι οποίες είχαν πραγματοποιηθεί πριν από την ημερομηνία αυτή. Ουδεμία επιρροή ασκεί συναφώς το γεγονός ότι η εκ των υστέρων ανάκτηση στηρίζεται σε έγγραφο προερχόμενο από διαδικασία ποινικής έρευνας κινηθείσας βάσει αποδεικτικών στοιχείων που παρέσχε η OLAF.

Επί των δικαστικών εξόδων

43 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σε αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/278 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2016, για την κατάργηση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως επεκτάθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι,

έχει την έννοια ότι:

η κατάργηση των δασμών αντιντάμπινγκ την οποίαν επιφέρει δεν εμποδίζει την είσπραξη, στο πλαίσιο εκ των υστέρων ανάκτησης που πραγματοποιείται μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού αυτού, των εν λόγω δασμών αντιντάμπινγκ και, ενδεχομένως, άλλων συναφών επιβαρύνσεων, για εισαγωγές υποκείμενων στους ως άνω δασμούς αντιντάμπινγκ προϊόντων οι οποίες είχαν πραγματοποιηθεί πριν από την ημερομηνία αυτή. Ουδεμία επιρροή ασκεί συναφώς το γεγονός ότι η εκ των υστέρων

ανάκτηση στηρίζεται σε έγγραφο προερχόμενο από διαδικασία ποινικής έρευνας κινηθείσας βάσει αποδεικτικών στοιχείων που παρέσχε η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης.

(υπογραφές)